

Інформаційні джерела:

1. Малько К. С. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість України: чинники їх формування в сучасних умовах / К. С. Малько // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 100-105.

2. Мордань Є. Ю. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні / Є. Ю. Мордань, К. С. Загорко // Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка та менеджмент. – 2017. – Випуск №23, Ч. 2. – С. 63-67.

3. Стан інвестиційної діяльності в Україні. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан%20інвестиційної%20діяльності%20в%20Україні

УДК 338.124.4

В.О. Савченко, магістрант (*ЖДТУ, Житомир*)

ЕЛЕМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ЗАГРОЗІ БАНКРУТСТВА

Сьогодні в Україні для багатьох підприємств особливої актуальності та важливості набуває прогнозування фінансового стану, розробка і прийняття програми антикризового управління при ймовірності банкрутства. Вирішення цього завдання дозволяє виявити внутрішні проблеми підприємства та вжити заходів щодо недопущення зростання ризику зриву платежів по зобов'язаннях, припинення будь-яких виплат, зменшення обсягів реалізації і зрештою зростання ризику банкрутства.

Ефективність процедури банкрутства в значній мірі визначається існуючою нормативно-правовою базою. У зв'язку з цим виникає вкрай необхідне завдання розробки та впровадження антикризового управління та фінансового оздоровлення підприємств, зміцнення їх платоспроможності, які могли б дозволити керівництву суб'єктів господарювання ефективно і максимально безболісно реалізувати програми докорінної перебудови своєї діяльності відповідно до нових вимог ринку, а крім цього допомогли б керівництву підприємств, що знаходяться вже на грані банкрутства, ефективно вийти з цього стану, сформуванню матеріально-технічну та інтелектуальну базу для підвищення конкурентоспроможності своїх виробництв.

Поняття «антикризове управління» в наукових працях вітчизняних вчених з'явилося в 90-х роках ХХ ст. та пройшло такі етапи

свого трактування: 1) як реагування на непередбачувані обставини кризової ситуації, що наступила; 2) як скоординовані дії, спрямовані на попередження кризи, її гостроти та усунення негативних наслідків; 3) як дії, спрямовані на виявлення кризи, складання плану антикризових заходів та реалізацію заходів з подолання кризи.

Проте і до цього часу поняття «антикризове управління» вживаються в різних значеннях, зокрема, його трактують як управління підприємством: 1) в умовах загальної кризи економіки; 2) що потрапило в кризову ситуацію в результаті незадовільного менеджменту; 3) на межі банкрутства; 4) у період банкрутства.

Не зважаючи на те, який би підхід не був обраний дослідником, основою антикризового управління є його завдання, які полягають у завчасному застосуванні специфічних методів та прийомів управління фінансами, а також діагностиці фінансового стану підприємства та дозволяють забезпечити безперервну діяльність підприємств на основі управління зовнішніми та внутрішніми ризиками та нейтралізації кризи.

Рисунок 1 – Основні елементи антикризового управління на підприємстві

Для розуміння антикризового управління зобразимо його основні складові: предмет, об'єкт, суб'єкт, основну мету, завдання, принципи та функції (рис. 1).

Отже, антикризове управління – це комплекс заходів з попередньої оцінки ймовірності і можливих наслідків потенційних криз, виявлення перших ознак криз, розробці антикризової стратегії, виконання планів антикризових заходів щодо попередження та ліквідації кризової ситуації, ліквідації наслідків кризи і запобігання можливості появи гострих криз в перспективі. Успіх його здійснення визначається своєчасністю та превентивністю.

УДК 339.74:339.972

В.С. Свірський, канд. екон. наук, доц. (ТНЕУ, Тернопіль)

Р.А. Грицик, магістрант (ТНЕУ, Тернопіль)

ДОЛАРИЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ: ЗМІСТ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

Доларизація – це феномен міжнародних валютно-фінансових відносин, при якому грошові кошти інших держав заміщають функції національної валюти. До 70-х рр. ХХ ст. доларизація економіки була характерна тільки для низки острівних держав, що не мали національної валюти і замість неї офіційно використовували іноземну. У процесі глобальної фінансової інтеграції світ зіткнувся з феноменом прогресування доларизації, зокрема в країнах Центральної і Східної Європи і пострадянського простору.

Теоретичні і практичні проблеми доларизації висвітлені в працях зарубіжних вчених: А. Айзе, К. Артета, Р. Барро, А. Берга, М. Блеєра, П. Гвідотті, Б. Ейшенгіна, Г. Кальво, С. Каміна, П. Кругмана, М. Майлза, К. Рейнхарт, К. Рогофа, М. Савастяно, Д.Л. Томаса, М. Урібе, С. Шмуклера. Різноманітні підходи до аналізу цієї проблематики застосували вітчизняні вчені, зокрема: Н. Атамась, О. Береславська, Н. Гребеник, А. Гриценко, О. Дзюблюк, В. Козюк, З. Луцишин, В. Міщенко, Т. Цвігун. Однак нині бракує робіт, присвячених аналізу доларизації в умовах нового середовища глобальних макроекономічних процесів, чим і зумовлена актуальність тематики даної роботи.

За змістом доларизація – валютне заміщення, що зводиться до повного або часткового витіснення національних грошових одиниць із